

LUPNY (1) ai

sg [m N łupny.] ∅ n [N łupn(e).] ∅ A łupn(e).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

1. [*Dający się łatwo szczepać, łupać na kawałki; fissilis, scissilis, sectilis Cn: Ieśt ielzcze łupny Hálun/ Alumen sciffile. Schiffericht Alaun/ ten sie da rozbierać ná listki iákoby spráfowány pápier/ á ftądze go ták zową. SienHerb I4#v; IAwor wodny álbo Włofki/ ieśt Drzewo [...] łupne SienHerb 132b.*]

2. *Porq̄bany na kawałki, połupany: Ná dłuż drewno vmierzywŷy/ ták rowno máią wŷyŷcy iednáko wozić/ ták łupne/ iáko kłodzine GostGosp 86.*

Cf LUPISTY

TK